# O Rybníčku Vrbovci

Petra Zvejšková

V jedné vsi, tak jako v každé jiné měli rybník.
Zde se však zalíbilo vodníčkovi. Nebyl jak ti
kteří znáte, co brodí lidem samou nepříchuť a nasch-
války. Toto byl učiněný dobrák od kosti.
O rybníček se staral jak nejlíp uměl. Byl totiž
pořádný. Vždycky říkal „v neuklizeném rybníku,
bych nenapřel ani toho největšího sumce". Pečoval
o kapříky i žabky, které na něho nemohly do-
pustit. Vysadil tu i vrby, aby měl kde sedá-
val.
Jednoho dne tu náhodou sedí na břehu mlynář
se džbánkem piva, aby si chvilku odpočinul od
denního shonu. Dal se s vodníkem do řeči, ani
nechtěl věřit, že patří k kostrunám.
Mlynář Hlynek byl také šikovný a navíc
ho bavila práce se dřevem. Nebylo proto divu,
že vyrobil lavičku, na které zde spolu sedá-
vali. Vždy v sobotu, když Marjánka napekla
buchty, zde spolu s vodníkem snědli na posezení
všechny do jedné, nejvíce jim chutnala
povidlová, ale nepohrdly nos ani nad tvarohovou,
makovou, či šátem se švestkami.
Vodníček, aby nebyl nic dlužný, dal na oplátku
Hlynkovi na ty Vánoce toho nejlepšího kapříka.
Jenže se o tom dozvěděl řezník, tuze velký
lakomec. Nebývalo dlouho a sedí u rybníčku a chytá
si tady kapry. Copak, kdyby jenom jednoho, ale
kdykoliv kdy mu vzchodilo.
Vodník na to brzy přišel, viděl z samolného

řezníka, jak si domů nese jednoho z nejlepších kaprů. Nemohl ani spát celou noc přemýšlel, co řezníkovi provést, aby už s pytlačením přestal.

Jednoho dne, když Jak seděl na vrbě, vidí zase řezníka jak ~~nalakuje~~ nakazuje udici s háčkem. Nečekal, šup do vody a na háček mu nasadí bolu s děravou pa-lou, kterou zde někdo zahodil.

Milý řezník se dopálil a hodil znovu.

Jenže tentokrát, než stačil vodníček něco vymyslet, chytil se kapřík. Zaťali se a něj přetahovat, až milý řezník spadl do rybníku a jelikož neuměl plavat Jak se utopil.

Kde je ted' konec mlynáři, ta vodníkovi, jenom rybník tu zůstal. A jelikož se vrby velmi rozrostly a je jich tu mnoho, jmenuje se rybník Vrbovec.